

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Alcem la mirada, alcem-la a Maria

El dimecres 10 de juny va ser un dia memorable i entranyable per a tots. Per segona vegada en la història, un Papa pelegrinava als peus de la Mare de Déu de Montserrat. Molts fidels, entre ells jo mateix, s'aplegaren a la muntanya santa, d'altres ho seguiren amb devoció a través dels mitjans de comunicació.

Les paraules del Sant Pare pronunciades a la basílica després del res del rosari foren una invitació per tots els que vivim en aquesta terra mariana. El papa Lleó ens recordava les paraules de Maria a l'evangelí de sant Joan, en el context de les noces de Canà: «Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,25). I com ens recordà el pontífex, «la voluntat de Jesús és clara»: «això us mando: que us estimeu els uns als altres» (Jn 15,17).

Com fa en altres ocasions, el Papa reflexionà a partir d'elements externs i visuals per fer-nos arribar un missatge de profunditat, en aquesta ocasió comentant la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, amb el Nen a la falda, desposseït d'armadures i seguretats humanes i sostinent ella la bola del món, mostrant la seva cura maternal sobre la humanitat perquè «el món sencer té cabuda en el seu cor».

El Papa, des de la muntanya santa de Montserrat, ens ha ajudat a reflexionar sobre dos dels elements més repetits en el seu missatge: la unitat i la pau. Respecte a la unitat, ens ha convidat a alçar la mirada a Maria per alçar la mirada de la misericòrdia i l'amor, i aleshores treballar per la reconciliació «que desemmascara la violència que es pot amagar en les nostres paraules i actituds: la crítica que humilia, la condemna que destrueix i l'agressivitat que divideix». Tota una invitació a revisar-nos personalment i comunitària sobre les actituds que tenim

envers els altres, i d'aquesta manera ajudar a teixir veritables vincles de proximitat, a refer les elacions dels uns envers els altres, a revisar en les nostres comunitats cristianes, en els grups i associacions com posem pràctica aquestes paraules del successor de Pere en el moment actual. Si els cristians hem de fer present la Llum de Crist en el món, ens cal fer passos de veritable conversió.

I alçar la mirada a Maria és alçar també la mirada de la pau. El Papa ha fet un prec a la Mare de Déu que també ens podem fer ben nostre: «que ens ensenyi a renunciar a les paraules feridores, al judici immediat, a la murmuració i a les calúm-

nies». Són expressions que ha utilitzat en diverses ocasions per mostrar-nos que la veritable pau comença més a prop nostre del que ens pensem, perquè comença en cadascú, a dins i les seves actituds. I des d'aquí ha d'arribar als diferents àmbits i ambients on som i ens movem, a l'amor en la família, a la relació entre els amics, en el lloc de treball, en la presència a les xarxes socials, en els debats i els compromisos socials i polítics, etc.

Que la Mare de Déu, Mare nostra, des del seu tron a Montserrat, ens ajudi a alçar els cors perquè moltes mirades puguin alçar-se també a Déu.

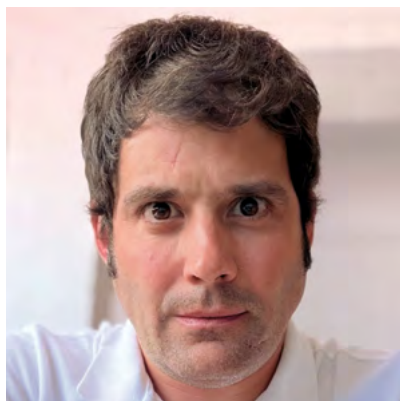

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Un lema que connecta

RAMON M. PIQUÉ

L'estudi de comunicació Tractor va ser l'escollit per crear continguts que ajudessin a preparar el cor al voltant d'un concepte, com era el viatge del sant Pare Lleó XIV a casa nostra, i es pot dir que tot el material que han produït per acompanyar la visita ha assolit aquest objectiu. En Ramon M. Piqué, director creatiu de Tractor, va sentir «un cert vertigen a l'hora d'acceptar el rept», però vist el resultat final assegura que estan «encantats d'haver-lo entomat».

El lema «Alça la mirada» ha estat un dels èxits de la campanya. Com va néixer?

La proposta és de Mn. Carles Bosch. El lema té un fort arrelament en la Sagrada Escriptura. Quan es corona la Torre de Jesús de la Sagrada Família, la creu de Gaudí transforma per sempre l'horitzó de Barcelona. I el lema nascut a Barcelona va agradar tant que es va adoptar per a tota la visita apostòlica a l'Estat. Nosaltres hem creat una narrativa i un contingut per a *Alça la mirada*, que és molt més que un lema: és una invitació a fer un gest que es transformi en una conversa, un diàleg.

El missatge de Lleó XIV ha arribat bé a la societat?

Absolutament. Crec que hem vist un Papa que s'ha posat la gent a la butxaca, valent en la paraula, humil en l'actitud, que supera el conflicte per elevació: que alça la mirada! Un Papa proper, que sap improvisar, acollir, que s'ha emocionat amb els testimonis que ha escoltat. L'agenda del Papa a Barcelona i a Montserrat —també la de Canàries— ha tingut molt contingut i poca pompa, i crec que ha tocat molts cors. En un món polaritzat, frenètic i que mira tant a terra, la seva és una proposta valenta, acollidora i gens altiva: no desafia, convide.

Les paraules del sant Pare t'han ajudat a créixer en la fe?

La visita del Sant Pare m'ha omplert el rebost de l'ànima. Penso que ens deixa un arsenal de propostes, d'idees i de missatges que, si cadascú de nosaltres els entomem, sabem alçar la mirada per fer un món millor. Perquè no ens parla d'una espiritualitat catòlica vaga, sentimental, que pot estar més o menys de moda..., sinó que parla de llibertat, d'humanitat, de veritat, d'entregar-se: de seguir Jesús. També penso que ha demostrat que la fe dels catalans no està tan adormida com diuen.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Asseguts vora el pou

Al capítol quart de l'Evangeli de Joan trobem una de les trobades més sorprenents de Jesucrist: el diàleg amb la samaritana vora el pou de Jacob. És una escena senzilla —un home cansat que demana aigua a una dona—, però en ella s'obre un diàleg que arriba fins al cor humà.

La dona arriba al pou amb el seu càntir, com tantes altres vegades. Però també hi arriba amb la seva història: relacions trencades, ferides acumulades, una certa soledat que l'ha portada a viure als marges. En la seva vida hi ha set, com n'hi ha en tantes vides avui. Set de sentit, d'amor veritable, d'una paraula que no jutgi. Jesús inicia la conversa amb una petició humil: «Dona'm aigua». No acusa, no retreu, no comença per la moral, sinó per la trobada. A poc a poc la condueix cap a una veritat més profunda: la de l'aigua viva» capaç de saciar la set del cor.

L'escriptor barceloní Raül M. Mir recrea aquest episodi en el llibre *El pozo de la promesa. Cartas de la samaritana de Sicar*, donant veu a la dona de l'Evangeli. A través de cartes adreçades al seu fill, la samaritana recorda aquell dia en què la seva vida va canviar per sempre. Jesús no esborra la seva història, però l'il·lumina. Les seves ferides no desapareixen per art de màgia; són

acollides i transformades per un amor que retorna la dignitat.

En realitat, tots tenim el nostre propi pou. Llocs on acudim amb les nostres recerques, les nostres cansades repeticions i les nostres preguntes sense resposta. De vegades intentem saciar la set amb èxits, seguretats o afectes que no acaben d'omplir el cor. L'Evangeli ens recorda que precisament aquí, en aquest pou quotidià, Déu ens espera. La trobada amb Crist no comença quan ja ho tenim tot resolt, sinó quan ens reconeixem necessitats.

La samaritana ho descobreix de manera inesperada: passa de la vergonya al testimoni, de l'aïllament a la missió. Qui se sap mirat amb misericòrdia ja no pot guardar aquesta experiència només per a ell mateix. Potser per això aquesta escena continua parlant amb tanta força avui. Perquè també nosaltres arribem al pou amb les nostres ferides. I allí, en allò més ordinari de la vida, Crist continua esperant-nos amb una paciència infinita.

Si ens atrevim a quedar-nos una estona al seu costat i escoltar la seva paraula, ens pot passar el mateix que a la samaritana: que la nostra set trobi una font nova. I que allò que semblava una ferida es converteixi, per la gràcia de Déu, en un doll de vida.

MARE DE DÉU DEL CARME

«Mare marinera, fes de nosaltres una barca oberta a tothom»

MN. RICARD RODRÍGUEZ-MARTOS

Director d'Apostolat del Mar «Stella Maris»

Aquest és el lema d'aquest any de l'Apostolat del Mar per a la festivitat de la Mare de Déu del Carme, que ens convida a ser una barca oberta i acollidora. Demanar això a la Verge significa comprometre'ns a construir una autèntica cultura de la trobada, tan present al magisteri del papa Lleó XIV. Una barca oberta no exclou ni aixeca barreres; al contrari: acull, escolta, acompanya i comparteix.

La mar ha estat sempre un espai d'unió entre pobles i cultures. A més, és la via de transport per al 90% de les mercaderies que consumim i una font vital d'alimentació gràcies a la pesca. Són els mariners i pescadors els que ho fan possible, passant llargues temporades fora de casa i assumint constants riscos.

En aquests moments no podem oblidar que, segons informa l'Organització

Marítima Internacional, 20.000 marins mar han quedat retinguts a l'Estret d'Ormuz per la guerra i 11 han mort. Aquestes persones s'han vist involucrades en un conflicte aliè al compliment de la seva professió, vivint sota la incertesa, la por i l'anhel de mantenir contacte amb les seves famílies.

En aquesta festa de la Mare de Déu del Carme, tinguem-los presents a la nostra pregària, així com als altres treballadors del mar. Recordem amb gratitud tot el que aporten a la nostra societat i, quan ens acostem al port i vegem els vaixells, pensem en ells.

Stella Maris necessita voluntaris.

Si vols ser-ho, envia un e-mail a: ricardrm@stellamarisbarcelona.org o truca al 629 271 391.

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / SI 49 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / SI 47 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lellis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / SI 93 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, card. (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / SI 101 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / SI: Is 38 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcellina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / SI 9 / Mt 12,14-21]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ † Diumenge XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sv 12,13.16-19 / SI 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé: 13,24-30)]. Santa Àurea, verge i màrtir a Sevilla; sant Simmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moia.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

Salm responsorial (64)

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueix a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemeu i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vinquen els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti».

Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá, sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

Salmo responsorial (64)

R. La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos: Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará. Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios.

Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gimiendo y sufre dolores de parto. Y no solo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filial, la redención de nuestro cuerpo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta. El que tenga oídos, que oiga».

COMENTARI

Escotar per estimar

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

A partir d'aquest diumenge comencem la lectura de tot un seguit de paràboles (el sembrador que escampa la llavor sobre terrenys diversos; el jull que la paciència de l'amo deixa créixer amb el blat; el gra de mostassa que, esdevingut un arbre, dona aixopluc als ocells; el llevat que una dona pasta perquè fermentin tres mesures de farina; el tresor amagat al camp; el mercader de perles fines i les grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot (Mt 13,1-52). Són paràboles que fan veure la realitat del Regne de Déu, aquell obrar silenciós i eficaç de Déu.

Les paràboles són potser els textos evangèlics on millor es pot «escotar» i «veure». L'ambient on va créixer Jesús. Amb les paràboles d'imatges agrícoles veiem els pagesos de Galilea. Sembrar al volteig, encara que algunes llavors es perdin, pot semblar poca traça, però no ho és: és la manera habitual. Explicant aquesta paràbola, Jesús manifesta la confiança en Déu que, malgrat les pèrdues i dificultats, donarà al sembrador una bona collita en part dels terrenys sembrats. A Palestina es considera una collita normal l'increment del 7,5%. Un 10% es considera una bona collita. Parlar de més (la paràbola diu 30, 60 o 100%) és parlar de la generositat de Déu. És una forma de dir que la generositat de Déu no té límits.

La paràbola del sembrador infatigable (Mt 13,1-23) és també una reflexió sobre els diferents terrenys. Una antiga tradició catequètica, recollida ja al Nou Testament, va intentar desxifrar el significat de cada element. I a partir d'ella es va fer un catàleg amb quatre tipus d'hommes segons la reacció davant el missatge. Escotar el missatge no és un simple coneixement intel·lectual. Escotar i creure és viure. «Ningú no coneix Déu si no accepta el germà» (Jm 2,14-23). A Déu se l'accepta o se'l rebutja amb la justícia. «On es troben injustes desigualtats socials, polítiques, econòmiques i culturals, hi ha rebuig de la pau del Senyor. Més encara, hi ha un rebuig de Déu mateix» [Document final de la II Conferència General de l'Episcopat Llatinoamericà a Medellín (Colòmbia), 1968, n. 10]. Escotar el missatge és treballar per un món més just. És compartir i arriscar. També els profetes de l'Antic Testament ho traduïen amb exemples concrets del que calia fer (Is 1,10-20 i 58,6-10).

«El món és ple d'esperança. Amb la salvació se'ns ha donat l'esperança fiable i gràcies a ella podem afrontar el present i el futur etern» (Benet XVI, encíclica *Spe Salvi*, 10).

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 12 de juliol, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de la Santa Creu de Terrassa.

Dilluns 13 i dimarts 14 de juliol. Trobada de l'equip de formadors del Seminari.

Dijous 16 de juliol, a les 10 h. Reunió dels equips directius de les escoles de la diòcesi en el Bisbat.

Notícies

Festa Major a Bigues. El bisbe Salvador va presidir la celebració de Sant Pere a Bigues, amb participació de les autoritats i nombrosos fidels, i la Confirmació de cinc joves. En acabar, va beneir les obres de restauració del

campanar i va descobrir una placa commemorativa. La intervenció ha permès recuperar el mecanisme de les campanes i posar en valor peces històriques, entre elles una campana de 1512.

Reunió de l'Equip Sinodal Diocesà. Dimarts 30 de juny, el bisbe Salvador va presidir la reunió de final de curs de l'Equip Sinodal Diocesà en el que es treballaren les aportacions dels diferents organismes diocesans per a la implementació de propostes sinodals a la diòcesi en el curs 2026-2027.

Sortida de final de curs de la Fundació Escola i Vida. Mestres, professors i treballadors de la Fundació Escola i Vida van celebrar la sortida de final de curs amb una visita a la Colònia Güell. La jornada ha inclòs l'Eucaristia presidida pel bisbe Salvador a Sant Pau d'Ordal i la presentació del nou

lema pastoral «Amb una mirada nova». Posteriorment es va fer el dinar de germanor a la casa diocesana de Lavern. Els dies 2 i 3 de juliol es va fer una trobada de convivència i treball dels equips directius dels centres a Caldes de Montbui.

Convís familiars del 21 al 23 d'agost. Des de la Delegació de Pastoral Familiar, cada estiu s'organitza un cap de setmana de convivències en família. Enguany seran, com sempre a l'agost, del 21 al 23, de divendres a diumenge, i està tot pensat perquè la família pugui viure uns dies únics enfocats a que

els pares i els fills puguin tenir moments plens de fe i diversió, d'encontre entre ells i amb Déu. **Esteu a temps de viure un cap de setmana inoblidable.**

Llibres

Gaudí, el arquitecto del alma, de José Manuel Almuzara Pérez.

Aquest llibre de 224 pàgines, publicat per Roca Editorial, va més enllà de la vida de Gaudí. Espiritualitat, filosofia i tota la riquesa que conté l'obra del geni, de la mà d'un dels grans experts en la seva figura. Gaudí atrau, impacta, enganxa i converteix. Lor reflexiona sobre la vida d'un home que ens va ensenyar que la grandesa no està en allò ostentós, sinó en el lliurament, la humilitat i l'amor pel que fem. La vida de Gaudí va ser la seva obra més perfecta: un llegat de fe, esforç i esperança que continua inspirant tots els que s'atreveixen a acostar-s'hi.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Alcemos la mirada, alcémosla a María

El miércoles 10 de junio pasado fue un día memorable y entrañable para todos. Por segunda vez en la historia, un Papa peregrinaba a los pies de la Virgen de Montserrat. Muchos fieles, entre ellos yo mismo, se reunieron en la montaña santa, otros lo siguieron con devoción a través de los medios de comunicación.

Las palabras del Santo Padre pronunciadas en la basílica después del rezo del rosario fueron una invitación para todos los que vivimos en esta tierra mariana. El papa León nos recordaba las palabras de María en el evangelio de san Juan, en el contexto de las bodas de Caná: «Haced todo lo que Él os diga» (Jn 2,25). Y como nos recordó el pontífice, «la voluntad de Jesús es clara»: «esto os mando: que os améis unos a otros» (Jn 15,17).

Como hace en otras ocasiones, el Papa reflexionó a partir de elementos externos y visuales para hacernos llegar un mensaje de profundidad, en esta ocasión comentando la imagen de la Virgen de Montserrat, con el Niño en su regazo, despojado de armaduras y seguridades hu-

manas y sosteniendo ella la bola del mundo, mostrando su cuidado maternal sobre la humanidad porque «el mundo entero tiene cabida en su corazón».

El Papa, desde la montaña santa de Montserrat, nos ha ayudado a reflexionar sobre dos de los elementos más repetidos en su mensaje: la unidad y la paz. Respecto a la unidad, nos ha invitado a levantar la mirada a María para levantar la mirada de la misericordia y el amor, y entonces trabajar por la reconciliación «que desenmascara la violencia que se puede esconder en nuestras palabras y actitudes: la crítica que humilla, la condena que destruye y la agresividad que divide». Toda una invitación a revisarnos personal y comunitariamente sobre las actitudes que tenemos hacia otros, y de este modo ayudar a tejer verdaderos vínculos de proximidad, a rehacer las relaciones de unos hacia otros, a revisar en nuestras comunidades cristianas, en los grupos y asociaciones cómo ponemos práctica estas palabras del sucesor de Pedro en el momento actual. Si los cristianos de-

bemos hacer presente la Luz de Cristo en el mundo, debemos dar pasos de verdadera conversión.

Y levantar la mirada a María es alzar también la mirada de la paz. El Papa ha hecho un ruego a la Virgen María que también nos podemos hacer bien nuestro: «que nos enseñe a renunciar a las palabras hirientes, al juicio inmediato, a la murmuración y a las calumnias». Son expresiones que ha utilizado en varias ocasiones para mostrarnos que la verdadera paz comienza más cerca de nosotros de lo que pensamos, porque comienza en cada uno, en su interior y sus actitudes. Y desde aquí debe llegar a los diferentes ámbitos y ambientes en los que estamos y nos movemos, al amor en la familia, la relación entre los amigos, en el lugar de trabajo, en la presencia en las redes sociales, en los debates y los compromisos sociales y políticos, etc.

Que la Virgen María, Madre nuestra, desde su trono en Montserrat, nos ayude a levantar nuestros corazones para que muchas miradas puedan levantarse también a Dios.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

